ROČNÍK V. 1. febr. 1948.

TRNAVSKÁ RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH KATOLÍKOV ▾ Č. 3.

Z radosti do radosti.

Len nedávno sme sa prebrali z vianočnej radosti a už sa nám otvára nová — fašiangová. Ale, aký rozdiel

Nejdem písať proti radosti, ktorá spolu chodí s nevinnou a slušnou zábavou. Vieme, že slušná, zriedkavejšia, a tak vzácnejšia zábava má spoločenský význam, smysel. Je akousi prirodzenou požiadavkou mladého človeka, ba aj vo veku pokročilejších. Najmä vážnymi životnými starosťami napnutý duch sa má zotaviť, pookriať a človek s osvieženými silami sa má vrátiť do riadneho zamestnania. Spoločenské sblíženie väčšej usmiatej skupiny ľudí má povzniesť do radostnej nálady v živote. Proti miernej a slušnej zábave nič nemôžeme namietať. Inak by sme museli zúfať nad človekom, že sa nevie dôstojne zabaviť. Nehovoríme teda, že všetci, ktorí sa chcú pobaviť, sú nemierni, že všetci preháňajú, že všetci zhrešia. Veď aj na svadbe v Káne Galilejskej iste sa ľudia tešili a pobavili. Nemôžme však pochybovať o slušnosti účastníkov, lebo inak asi by Pán Ježiš nebol vyznamenal svadobníkov svojím prvým zázrakom. Vieme, že poriadni ľudia sa takto pobavia.

Hrozíme sa však nemierneho alkoholizmu, výstrednej módnej nahoty, hrozíme sa len smyselnosťou preniknutých tancov a hudobných zvukov, hrozíme sa vidieť alkoholom presiaknuté, zvädlé tváre, neľudské podoby, ktoré čistá radosť nepovzniesla, ale otravné hulákanie zničilo. Takéto nemajú byť fašiangové zábavy.

Ľahkomyseľnosť však odpovie:

— To už tak musí byť! Na fašiangy to tak býva odpradávna, a nik na tom nič nezmení!

Čudné, že to tvrdia často aj tí, čo sa inak na každom kroku ohäňajú pokrokovosťou. Ale len vtedy sú „pokrokoví", keď ide o sv. omšu alebo inú náboženskú povinnosť. Pri hriechu zostávajú i naďalej reakcionármi. Pre nich darmo písal sv. Pavol, že hriech pre kresťana patrí do minulosti, že treba začať n o v ý ž i v o t. A hoci to už bolo napísané pred dvetisíc rokmi, oni ešte vždy ostávajú pri starom smýšľaní a toho n o v é h o č l o v e k a nechcú si „obliecť".

Sú tvrdohlaví pohanskí reakcionári ako ľudia za dní Noemových. Hriešnosti sa oddávajú — a shora hrozí potopa.

Ale nie sú všetci takí. Chvála Bohu, nie. Musím to povedať, lebo inak by som krivdil tisícom počestných ľudí, aj takým, čo nie sú azda kresťania-katolíci.

Zo socialistického „Práva lidu" sa dozvedáme, že Okresná osvetová rada v Ústí nad Labem pripravuje maškarný ples, na ktorom budú spomínať 150. výročie zrušenia poddanstva, prvý slovanský sjazd v Prahe, kroměřížsky snem v r. 1848 a pod. Navrhujú, aby sa na tomto plese nefajčilo a nepilo. (Právo lidu, 2. dec. 1947).

Nechcem kategoricky tvrdiť, že sa na tom plese naozaj nebude fajčiť a piť, ba ani to, či ten návrh vôbec príde na pretras. Možno, že je to len nábožné želanie niekoľkých jednotlivcov. No musíme uznať, že sú to smelí jednotlivci, opravdiví pokrokoví ľudia, ktorí nedajú nič na kadejaké rozprávky o fašiangoch, že sa na každom plese musí piť a fajčiť, tobôž ešte na fašiangy.

— Keď aj tak bolo — povedali si — odteraz nemusí byť!

Neviem, či tí navrhovatelia boli katolíci a ani to neviem, ako sa odškodnia za tú „stratu" — ale našim veriacim Trnavčanom by som vedel poradiť, ako sa odškodniť.

Zajdite si na fašiangy do kostola pred velebnú Sviatosť. Tam je opravdivý Ježiško, ktorý nám na Vianoce priniesol stromček, ktorého sme obdivovali v jasličkách — hej naozaj je tu. A keď nám bol na Vianoce dobrý — nechápem, prečo by sme sa mu nevedeli tešiť na fašiangy. Keď radosť — tak radosť, ale prosím rovnaká. Na Fašiangy práve taká ako na Vianoce.

Radosť z Ježiša a s Ježišom!

Tie hriešne radosti prepusťme pohanským reakcionárom. My buďme noví, pokrokoví ľudia, ktorí zúčtujú s minulosťou, podľa ktorej na fašiangy sa treba opiť do nemoty a správať sa rozpustile až do pohoršenia!

S p e c t a t o r.

OKRESNÁ KNIŽNICA
918 20 TRNAVA

Čo je svätá omša v Cirkvi?

O význame najsvätejšej obety omšovej pekný obraz nachodíme už v Náuke dvanástich apoštolov z prvého storočia. Predpisuje pri sv. omši aj túto modlitbu: „Ako tento polámaný chlieb bol predtým roztrúsený tu i tam po vŕškoch, no posbieraný stal sa jedinou vecou, tak nech sa shromaždí Tvoja Cirkev od končín zeme v Tvojom kráľovstve . . .“ (IX, 4).

Z toho obrazu jasne rozumieme, že svätá omša a Eucharistia je spojivom a jednotiacou silou Cirkvi. Všetci prijímame toho istého Krista; Kristus nás všetkých prerába v sebe. Takto, keď sa stávame jedno s Kristom, stávame sa jedno i medzi sebou. Svätý Pavol to takto hovorí Rimanom: „*Mnohí sme jedno telo v Kristovi, sebe však sme si navzájom údmi*“ (XII, 5). A svätý Pavol opakoval Kristovo učenie.

Rozpamätajme sa, že pri Poslednej večeri, keď sa pred krvavou obetou kríža slúžila nekrvavá obeta svätej omše, ktorá je nadčasová, spolu so slovami „*Vezmite a jedzte, toto je moje telo! . . . Pite . . . toto je moja krv! . . . Toto robte na moju pamiatku!*“ (Mt XXVI, 26-28; Lk XXII, 19-20), odznela aj modlitba, ktorú Boh iste vyslyší a už aj čiastočne vyslyšal: „*A prosím . . . aby všetci jedno boli. Ako ty, Otče, si vo mne a ja som v tebe, aby aj oni v nás jedno boli . . . Aby boli jedno, ako sme my jedno. Ja som v nich a ty si vo mne, aby boli dokonale* (slúčení) *v jedno . . .*“ (Jn XVII, 20-23).

Ale Eucharistia nás len preto môže sjednocovať, že napred uskutočnila ešte základnejšiu jednotu: jednotu stvoreného človeka s Bohom-Stvoriteľom. Eucharistická obeta svätej omše, ktorá je totožná s krvavou obetou na Golgote, dáva Božej spravodlivosti zadosťučinenie za všetky hriechy ľudstva. Tým búra priehradu, ktorá nás delila od prameňa všetkej jednoty, od Boha.

Takto vidíme, že Najsvätejšia Sviatosť a oltárna obeta svätej omše, v ktorej túto Najsvätejšiu Sviatosť dostávame, má ústredné, ba jedinečné postavenie v Cirkvi.

Treba povedať, že kde niet obety omše svätej, niet ani Cirkvi, lebo niet miazgy, ktorá by oživovala mŕtvu hmotu hriešnikov, niet tmeliva, ktoré by mnohých spájalo v jedinú budovu Božieho chrámu, v jediné tajomné telo Kristovo.

Odštiepenci, ktorí zavrhli obetu svätej omše, boli dôslední, keď zanechali aj ostatné sviatosti.

Napríklad, kde niet obety, nemusí, ba ani nemôže byť, ani kňazstva, ktoré je rovno určené, aby bolo obetníkom. Bez Eucharistie, ktorú treba prijímať s čistým srdcom (1 Kor. XI, 20), tratí význam aj sviatosť pokánia a jej dovŕšenie, sviatosť pomazania ťažko chorých. Kde niet jednotiacej eucharistickej obety, tam sa neuznáva za sviatosť ani stav manželský, ktorého prednosť vyplýva z toho, že naznačuje jednotu veriacich s Kristom. Sviatosť birmovania, je prirodzeným doplnkom a posilnením účinku krstu. Aj sám krst, ktorého posledným cieľom je začleniť človeka do Krista, je prípravou k Eucharistii. Teda bez nej ani on nedosiahne všetko, čo by mohol. Smutným faktom je, že mnohé protestantské sekty opustily ešte aj krst.

Hej, v Cirkvi všetko krúži okolo svätej omše, ktorá nám dáva Oltárnu Sviatosť, Krista s nami ostávajúceho, pracujúceho v nás ako miazga alebo kľúčok, aby sme dorástli v dospelý vek Božieho človeka.

Kto toto vie, nebude sa nám čudovať, že bez svätej omše nemôžeme byť. V omši sa koná kňazská vysviacka. Najkrajšie je, keď aj tie dve duše, čo Bohu chcú dať ctiteľov a navzájom si pomáhať na ceste spasenia, vstúpia do stavu manželského pod svätou omšou. Od obetného oltára odchádza kňaz, ktorý nesie posledné cestovné pútnikovi do večnosti. Svätú omšu dávame slúžiť za novonarodeniatka, aj za svojich zvečnelých. Vo svätej omši hľadáme pomoc v každej úzkosti a vo svätej omši ďakujeme Bohu za všetky dary. Lebo vždy chceme byť spojení s Kristom.

Svätá omša je pre Cirkev viac, než slnko pre prírodu.

P. Popluhár, S. J.

Prvá nedeľa po Deviatniku — Sexagesima (1. februára).

VSTUP. — Pane, vstaň! Skoro sa nám zdá, že spíš. Vstaň a nezavrhuj nás navždy. Prečo sa nám zdá, že odvraciaš od nás svoju tvár a nevidíš naše nešťastie? Bože, vstaň a pomáhaj nám. Naši otcovia nám zvestovali divy, ktoré si pre nich urobil.

MODLITBA. — Bože, Ty vidíš, že sa v ničom nespoliehame na seba, lež len na Tvoju dobrotu. Chráň nás od všetkého zlého. O to Ťa za nás prosí svätý Pavol, apoštol národov, skrze Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (z listu svätého Pavla Korintanom). — Milí Bratia! Múdri ste, ale ľahko sa dávate využiť od hocikoho, lebo dovoľujete, aby vás vyžierali, okrádali, fackovali. Mňa ste pokladali za neschopného. To vám hovorím na svoje zahanbenie. Lenže, čím sa iní chcú chváliť, to si aj ja osobujem. Vravíte, že ti kazatelia (ktorým dávate prednosť) sú Hebrejci. Ja vám vravím, že aj ja som. Ak sú oni z krvi Abrahámovej aj ja som. Ak sú oni služovia Kristovi, aj ja som. Nepohoršite sa, ale aj viac som. Lebo viac som pretrpel, viac som bol žalárovaný, viac trýznený. Koľko ráz bol môj život v nebezpečenstve! Od Židov som dostal päť ráz po štyridsiatich bez jednej . . . Tri razy som zažil stroskotanie lode . . . Pracoval som v mnohom bdení o hlade a smäde . . . Okrem toho tlačí ma každodenná starosť o všetky cirkvi. Kto onemocnie z vás, a ja by som neonemocnel? . . . Keď sa treba chváliť, budem sa chváliť svojou krehkosťou . . . Hoci to nie je osožné, prejdem ku videniam a zjaveniam . . . A aby som sa nepovyšoval týmito neobyčajnými zjaveniami, bol mi daný do tela osteň, Satanov posol, aby ma zaškoval. Preto som tri razy prosil Pána, aby ma prestal trápiť, ale On mi povedal: „Stač ti moja milosť.“ Skrze Neho slabí sa stávajú mocnými. Najradšej by som sa teda chválil svojimi slabosťami, aby mohla vo mne prebývať sila samého Krista.

STUPŇOVÝ SPEV. — Nech národy zvedia, ako Ti je meno. Ty jediný si pán celého sveta. Národy sú pred Tebou ako pleva v krútňave.

TRAKTUS. — Pane, dovolil si, aby sa zem pohýbala a zatriasla až vo svojich základoch. Vysloboď ju z tohto zmätku, nech dobrí zvíťazia.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Lukáša. PODOBENSTVO O ROZSIEVAČOVI.

CREDO — Verím.

OBETOVANIE. — Pane, posilňuj ma, aby som vládal spniť svoju úlohu. Pane, čuj moje prosby a vyslyš ich. Ukáž, aký si dobrý Ty, ktorý vždy zachraňuješ tých, čo dúfajú v Teba.

TICHÁ MODLITBA. — Pane, nech táto sv. omša upevňuje v nás božský život. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Pristúpim k Božiemu oltáru, k Bohu, ktorý obveseľuje moju mladosť.

PO PRIJÍMANÍ. — Všemohúci Bože, pokorne Ťa prosíme, aby si nám všetkým, ktorí sme prijímali, pomáhal dôstojne Ti slúžiť mravným životom. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána, Amen.

Očisťovanie Panny Márie (2. februára).

VSTUP. — Otče Nebeský, dnes si pripomíname Tvoje milosrdenstvo. Ty si všade známy a Teba každý oslavuje. Ty sám si ozaj svätý. — Boh je všemohúci. Hoden je slávy, ktorú mu vzdáva Cirkev.

MODLITBA. — Všemohúci a večný Bože, pokorne prosíme Tvoju velebnosť, daj, aby sme sa s takou čistou dušou predstavili pred Teba, ako Ti dnes predstavili v prirodzenosti nášho tela Tvojho jednorodeného Syna. O to Ťa prosíme skrze toho istého Ježiša Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (z knihy proroka Malachiáša). — Posielam svojho anjela, hovorí Pán. On mi pripraví cestu. Vtedy príde Spasiteľ, ktorého čakáte. On vás smieri so mnou. Hľa, už prichádza, hovorí Pán. On je všemohúci. Pred Ním nik neobstojí... On je mocný ako oheň. Všetko očistí, ako oheň očisťuje zlato a striebro. Smierené ľudstvo prinesie Bohu príjemné a sväté obety ako za starodávna... Hľa, toto hovorí Pán.

STUPŇOVÝ SPEV. — Otče nebeský, dnes si pripomíname Tvoje milosrdenstvo. Ty si všade známy a Teba každý oslavuje. — Ako sme slýchali, tak to aj sami vidíme.

TRAKTUS. — Pane, teraz už prepusť svojho sluhu v pokoji, ako si povedal. Moje oči videly Spasiteľa, ktorého si poslal celému svetu. On je svetlo naše a sláva naša.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Lukáša. OBETOVANIE PÁNA JEŽIŠA V JERUZALEMSKOM CHRÁME.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE — Z tvári Tvojej žiari krása, preto Ťa Boh žehná na veky vekov.

TICHÁ MODLITBA. — Otče Nebeský, vyslyš naše prosby. Naše obety nech sú ti milé a nech nám zaslúžia Tvoje milosrdenstvo. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Duch Svätý oznámil Simeonovi, že nezomrie, kým neuvidí Božieho Krista.

PO PRIJÍMANÍ. — Otče Nebeský, nech toto naše prijímanie živí našu dušu a nech nám je už tu na zemi ochranným liekom a zábezpekou večného života. O to Ťa prosíme skrze Krista a Jeho presvätú Matku. Amen.

Druhá nedeľa po Deviatniku — Quinquagesima (8. februára).

VSTUP. — Bože môj, buď mi ochrancom. K Tebe sa chcem utiekať a u Teba hľadať posilu. Veď Ty si moja záchrana. Pane, v Tebe dúfam. Nesklamem sa. Spravodlivý Bože, zachráň ma!

MODLITBA. — Dobrý Bože, vyslyš naše prosby. Osloboď nás z okov hriechu a chráň od všetkého zlého. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (z listu svätého Pavla Korinťanom). — Milí Bratia! Hoc by som rozprával krajšie než všetci anjeli a ľudia, keď nemám lásky, som len ako cvendžiaca mosadz, a nič viac. Hoc by som mal dar proroctva, hoc by som poznal všetky tajomstvá hoc by som všetko vedel, hoc by som mal vieru, čo prenáša vrchy, keď nemám lásky, nie som nič. Hoc by som rozdal chudobným všetko, čo mám, hoc by som pristal, aby ma spálili, keď nemám lásky, to mi nič nepomôže. Kto miluje, je trpezlivý, nezávidí, nie je ctižiadostivý. Nie je sebecký, nerozčuľuje sa, nesmýšľa zle. Neteší sa hriechu, lež víťazstvu pravdy. Láska všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane. Umenie krásne hovoriť o Bohu, schopnosť oduševňovať poslucháčov, veda — to všetko raz pominie. Lebo to sú veci nedokonalé... Napríklad, keď som bol dieťa, rozprával som ako dieťa, vedel som len toľko, čo môže dieťa vedieť, myslel som ako dieťa. Ale teraz, keď som sa stal dospelým, zbavil som sa všetkého, čo bolo detské. Aj my teraz ešte vidíme božské veci len veľmi nedokonale, ako by v zlom zrkadle, len ako cez hmlu; ale neskôr uvidíme Boha priamo. Teraz viem o Pánu Bohu dosť málo, ale potom ho uvidím tak, ako vy vidíte teraz mňa. Teda nateraz potrebujem ešte tri čnosti: vieru, nádej a lásku. Pravda, najväčšia z nich je láska a len ona ostane navždy.

STUPŇOVÝ SPEV. — Pane, Ty jediný robíš zázraky. Celému svetu si ukázal svoju moc.

TRAKTUS. — Spievajte Pánovi a slúžte mu radostne. Jasajúc vstupujte pred Jeho tvár. Vedzte, že On je náš Boh. On nás stvoril a my patríme Jemu. Sme Jeho ľud a ako Jeho ovce.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Lukáša. PÁN JEŽIŠ OZNAMUJE SVOJE UMUČENIE A UZDRAVUJE SLEPÉHO Z JERICHA.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Sláva Ti, Otče Nebeský! Daj, aby sme pochopili Tvoje prikázania, ktoré perami často opakujeme.

TICHÁ MODLITBA. — Otče Nebeský, prosíme Ťa aby táto svätá omša smyla naše viny. Nech posvätí naše telá i naše duše, aby sme Ti hodnejšie mohli prinášať najsvätejšiu obetu. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Boh dal svojim deťom, čo si žiadaly. Nasýtily sa a ich dôvera sa nesklamala.

PO PRIJÍMANÍ. — Všemohúci Otče Nebeský, prosíme Ťa, aby nás toto sväté prijímanie posilňovalo vo všetkých ťažkostiach života O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Ľudská spoločnosť. *(Sociálny katechizmus).*

Jednotlivec a spoločnosť.

Je isté teda, že človek je spoločenský tvor a že potrebuje spoločnosť, a to spoločnosť vyvinutú, usporiadanú.

Jednako však je potrebné položiť si otázku: či jednotlivec je pre spoločnosť a či spoločnosť je pre jednotlivca? Nesprávna odpoveď na túto otázku má pre základy ľudskej spoločnosti veľmi nebezpečné, ba katastrofálne následky. Pomer jednotlivca spoločnosti je už dávno predmetom sporu a bojov. Sme pri otázke, na ktorú správne odpovedať vyžaduje veľa vecnej spravodlivosti, veľa dobrej vôle.

Stručná a dôležitá odpoveď znie: *Spoločnosť je pre človeka, jednotlivca a nie jednotlivec pre spoločnosť.*

Smysel života.

Pred nedávnom som bol kaplánom v istom malom mestečku. Učil som na učňovskej škole. Dospievajúci chlapci neradi chodili do školy. Na hodinách boli veľmi nepozorní. Zlá známka nebola pre nich trestom, na napomínanie veľmi nedbali. Začal som im vysvetľovať: „Pozrite, chlapci, tieto lavice sú tu na to, aby sme mali kde sedieť, tabuľa je na to, aby sme na ňu písali, obrazy sú tu na to, aby nám okrášľovaly triedu, táto budova je na to, aby sme sa mali kde učiť... A ty si na čo na svete, Štefan?", pýtal som sa jedného nepozorného žiaka. Vstane, trochu rozmýšľal a kuso povedal: „Aby som robil." — „Aby si robil. Dobre a čo?", žiadal som presnejšiu odpoveď. „Stoly, stoličky, skrine", odpovedal žiak. Bol to totiž stolársky učeň.

„A ty si na čo na svete, Karol", pýtal som sa druhého žiaka.

„Aj ja na to, aby som robil."

„A čo?" — „Kabáty, nohavice, zimníky", odpovedal.

„A ty si na čo na svete, Jozef?", pýtal som sa tretieho.

„Aj ja, aby som robil..."

„A na iné nie, len na to aby si robil, si na svete? — Kto by mi vedel povedať, na čo sme ešte na svete?", pýtal som sa celej triedy.

Chlapcov to zaujalo, už dávali väčší pozor, ale nikto sa nehlásil. Dávno im vyfúkalo z hlavy, čo sa učili z katechizmu na ľudovej škole.

„Teda, ty len na to žiješ na svete, aby si robil a len robil," začal som ja, ako by trochu rozhorčene. „Teda na iné nie. Pozri, aj kone aj kravy sú len na to, aby ťahaly, oraly, vozily... Ty sa len tak málo ceníš? Len taký nízky cieľ by si mal? Len robota by mala byť údelom človeka? Či by sa mal človek len podľa toho ceniť, koľko roboty vykoná? Tým by bol postavený na úroveň strojom, nerozumným zvieratám...! Práca je povinnosť pre človeka. Kto nepracuje, ten nech ani neje, hovorí Písmo. Sama robota však nie je smyslom a účelom života. Človek má oveľa vyšší a vznešenejší cieľ." — Začal som horlivo vysvetľovať svojim žiakom. Všetci ma so záujmom počúvali.

Boli však na svete ľudia, ktorí sa honosili hrdými titulmi básnikov a učencov, ktorí stanovili pre človeka ešte

Pius XI. v encyklike Divini Redemptoris hovorí: „Ľudská spoločnosť je pre človeka a nie naopak." Dôvody: Človek, a to každý jednotlivec je stvorený na obraz a podobenstvo Božie, a nie spoločnosť. Človek-jednotlivec je nesmrteľný a nie spoločnosť. Človeka, a to každého človeka Boh miloval a Ježiš Kristus vykúpil. Človek sa má dobojovať svojho určeného večného cieľa.

Život jednotlivcov má smysel a význam. Spoločnosť je mu iba prostriedkom k dosiahnutiu cieľa. Jednotlivec — každý — má právo rovnako s inými dosiahnuť večný cieľ v Bohu, vstúpiť do kráľovstva Kristovho. Nie spoločnosť je posledným a najvyšším cieľom jednotlivca, iba prostriedkom, aby sa riadne mohol v nej človek vyvinúť. Preto hovorí Lev XIII.: „Nevytvoril Boh spoločnosť na to, aby v nej mal človek svoj cieľ, ale aby prostredníctvom spoločnosti človek našiel vhodných pomôcok, ktorými by sa stal dokonalým človekom." A Pius XI.: „Stvoriteľ chcel spoločnosť ako prostriedok, aby sa plne rozvinul, aby mal osobné a sociálne vlohy, ktoré jednotlivec prijatím a dávaním zužitkuje k blahu svojmu a všetkých iných."

Teda nie ľudská spoločnosť ako taká je povolaná k večnej spáse, ale jednotlivci.

Mylné krajnosti v mienkach o jednotlivcovi a spoločnosti.

Mylné mienky sú, ktoré krajne preháňajú v hodnotení s jednej strany jednotlivcov, s druhej strany spoločnosti.

Spoločnosť nemá práva šliapať práva jednotlivcov, zachádzať s nimi ako s figúrkami, zbavovať ich ľudskej dôstojnosti a narobiť číselnú, mechanickú skupinu.

Jednotlivec zas nemá práva si nárokovať neobmedzenú moc bez ohľadu na bližných, na spoločnosť.

Jednotlivec má vo svojej osobnosti hodnotu ľudskej dôstojnosti. Spoločnosť však, hoci nie je cieľom jednotlivca, preukazuje mu toľké služby, že je jednotlivec spoločnosti zaviazaný protislužbami. Keď však jednotlivec si privlastňuje neobmedzenú samostatnosť a bezpodmienečné práva bez ohľadu na spoločnosť, zhreší proti bližným, proti spoločnosti, lebo prestupuje príkaz Kristov: „Miluj bližného ako seba samého". Zbožňovanie jednotlivca je previnenie proti spoločnosti.

S druhej strany sa hriešne preháňa, keď sa *robí modla zo spoločnosti, národa, štátu,* keď sa žiada, aby kolektívum bolo cieľom a najvyššou hodnotou, ktorej treba podriadiť všetky záujmy osoby, a tak sa ničia jednotlivci. Keď sú jednotlivci ničení, ničí sa aj ľudská spoločnosť, lebo však sú predovšetkým ľudia. A správne utvárať ľudí, znamená v správnej miere vytvárať spoločnosť.

Slovom, bludné je, že spoločnosť je cieľom a človek prostriedkom, lebo pravda je, že spoločnosť je pre človeka. „Človek má osobný cieľ a spoločnosť je mu potrebným prostriedkom, pomocou ktorého má dosiahnuť tento svoj vlastný a osobný cieľ. Jeho práva vyplývajú z jeho ľudskej prírody, lenže so strany spoločnosti podliehajú istým obmedzeniam, ktoré požaduje spoločenský život." (Sociálny zákonník Medzinárodnej jednoty pre sociálne štúdiá I. 5.)

Kresťan, súc rovnako ďaleko od takýchto krajností, zaujme správne stanovisko. Neosvojí si ani jednu mylnú krajnosť, ale správne hodnotí osobnú dôstojnosť jednotlivca a je si vedomý, že spoločnosti je viazaný protislužbami, lebo ona mu dodáva výhody, kultúrne, hmotné, mravné podmienky k duchovnému rozvoju a ľudskému poslaniu.

A. R.

Saleziánsky ústav — Malý kňazský seminár na Hollého ulici č. 1 oslávi sviatok sv. Jána Don Bosca v nedeľu 1. februára verejnou akadémiou a divadlom zo života svätca. Na slávnostné predstavenie popoludní o 3. hodine pre mládež a večer o 7. hodine pre dospelých pozývajú všetkých dobrodincov a priaznivcov diela apoštolá mládeže

Saleziáni.

---

nižší cieľ ako moji nemúdri žiaci. Slávny Goethe napísal: Smysel života je v rôznych pôžitkoch a v láske k priateľom. Svoj náhľad znázornil v balade der König in Thule.

Kniha múdrosti takto vyjadruje životný názor modloslužobníka: Ba i domnieval sa, že náš život je hračka, a životné zamestnávanie že je sriadené na zisk, a že treba zo všetkého, aj zo zlého, brať osoh. (Múdrosť 15, 12.)

Horácius radil: Teš sa, zabávaj sa dnes, veď nevieš, či zajtrajší deň ti bohovia doprajú k životu.

O čo lepšie súdil o smysle života pohanský filozof Cicero, ktorý napísal: Nenarodili sme sa tak od prírody, aby sme sa zdali stvorenými pre hru a zábavu; lež narodili sme sa pre vážne a pre dôležitejšie a vyššie veci." (De Off. 1.)

Vráťme sa však k dnešku a poobzerajme sa dobre okolo seba, či nenájdeme takých ľudí, ktorí smýšľajú o živote podobne ako tí moji žiaci a ako Goethe a Horácius?

Poobzerajme sa po našom meste. A odpoveď? Áno, aj u nás je, bohužiaľ, veľa ľudí, ktorí venujú všetok čas práci, ba to už nie je ani práca ale drina, otroctvo hmote.

A sú u nás aj takí, ktorí hľadajú len zábavu, rozptýlenie, pôžitok. — Aj títo sú otrokmi!

Nenamietajte, že v Trnave je to lepšie. Posudzujte vec objektívne a zajdite si v nedeľu len na dve miesta: do kostola a hneď potom do zábavných miestností. A porovnávajte: Ako žalostne málo je ľudí v kostole a aké nabité sú zábavné miestnosti. Tento protiklad musí udrieť do očú. A keby sme šli ďalej a skúmali, povedzme, návštevníkov kín, zistili by ste, že je u nás mnoho takých, ktorí si nedajú ujsť ani jeden film a, žiaľbohu, aj mnoho takých, ktorí ani v nedeľu nejdú na sv. omšu. A možností majú. A ďalej: S akou účasťou sa ľudia zúčastňujú na filmových predstaveniach, ako ich prežívajú, ale na sv. omši stoja bez účasti, myslia na kto vie čo.

Po tomto všetkom nik nebude tvrdiť, že u nás ľudia premýšľajú o smysle života. A u vás, čo tieto riadky čítate, je to lepšie? Uvažujete zavše o tom, či má byť náplňou vášho života len práca, zábava a či aj čosi vyššie? Ak áno, nezabudnite na tieto úvahy a žite ako ľudia. Ak nie, začnite uvažovať o tom všetkom aspoň odteraz, využite lepšie svoj čas, aby ste nemuseli ľutovať, že ste nežili správne. **ef.**

FARA SV. MIKULÁŠA (TRNAVA-MESTO)

Pokrstení boli: Mária Marta Sabová, dcéra Petra a Margity Surjakovej; Stanislav Ján Balažovič, syn Jána a Anny Obuchovej; Jozef Polák, syn Jána a Anny Benedikovičovej; Augustín Milan Puchlo, syn Františka a Františky Danihelovej; Marta Radošovská, dcéra Víta a Anny Jakabovičovej; Peter Hajaš, syn Ladislava a Anny Cabadajovej; Gabriela Silvia Goldová, dcéra MUDr. Júlia a Margity Schindlerovej; Ján Michal Ševčík, syn Jána a Emílie Mihálikovej; Silvia Alžbeta Kiššová, dcéra Štefana a Marty Sivaškovej; Gabriela Durišová, dcéra Antona a Márie Škottovej; Frntiška Mária Šottníková, dcéra † Ľudovíta a Františky Vajsáblovej; Viera Kotásková, dcéra Alexandra a Veroniky Senylnikovej; František Puškaš, syn Františka a Júlie Petrášovičovej; Peter Matej Podoba, syn Mateja a Boženy Šindlerovej.

Sobášení boli: Štefan Stanický, brusič kovov a Elena Guziková, pomocnica v domácnosti; Michal Horváth, maliarsky pomocník a Melánia Haršányiová, domáca; Milan Bottan, mechanik u ČSD a Valéria Zelenská, domáca; Michal Bachratý, robotník a Margita Kálmanová, domáca.

Pochovaní boli: Jaroslav Neubauer, dieťa, 1947; Mária Štichová, 52-ročná; Mária Zámožiková, rod. Járebová, 1883; Magdaléna, Mária Kumičiková, dieťa, 1947; Ignác Luknič, 1898; Ján Marko, šofér, 1895.

Koleda na území našej fary v meste.

Na žiadosť mnohých rodín i v našej farnosti konala sa *koleda*. Verné rodiny Cirkvi našich nových občanov z Oravy na Richterovom majeri boly prvé účastné koledy. Vzorne upravené domčeky a čistunké izbičky vítaly duchovného, ktorý im požehnával prvý raz na novom mieste ich príbytky. Veríme, že ich statočnosť a mravenčia pilnosť ako aj vernosť Bohu a Cirkvi aj tu medzi nami na rovine umožní im, aby sa tu dobre cítili. Nech sa im stane čo najskôr Trnava dobrým domovom. — Hoci im tie ich milé útulné kopčeky budú chýbať a neraz sa im ich oko zarosí od túžby a či od spomienky. — Z tej príležitosti obetovali na opravu kostola Kčs 350.—, ktoré odovzdali na fare osobne.

Dobré a zbožné rodinky v našej Vozovke i toho roku zažiadaly o koledu. Duchovný vyše 34 rodín navštívil a slávnostne požehnal ich domy. Príkladnosť a zbožnosť rodín úradníkov, remeselníkov a robotníkov i na tomto mieste umožnila nám poznať, že tí, ktorí sa verne držia Boha, i keď trpia mnoho pre nedostatky, predsa sú šťastní, spokojní a milí. Na opravu kostola sv. Mikuláša z tejto príležitosti obetovaly jednotlivé rodiny Kčs 1845.—.

Okrem toho viaceré rodiny z Vančurovej ulici a Palárikovej, ako aj z viacerých ulíc v meste (Kapitulská, Halenárska Paulínska, Štefánikova, Masarykova a iné) žiadaly si požehnanie príbytkov. Vyše 40 rodín vítalo už hlboko večer duchovného, aby požehnaním príbytku sostúpilo požehnanie Božie do ich rodín i do sŕdc Bohu oddaných. — P. Pekarovič priniesol na opravu kostola z Vančurovej ulice Kčs 700.—.

Tešíme sa, že naše trnavské rodiny túžia po požehnaní, ktoré im zvláštnym spôsobom umožní zdravie, pokoj, šťastie. Veríme, dokiaľ sú takéto rodiny, — a sú ony aj v meste, o tom sme pevne presvedčení, — že aj život náboženský musí mohutnieť a pevnieť, čo znamená len krajšiu a lepšiu budúcnosť rodín, Cirkvi i národa.

Za milodary z príležitosti koledy prinesené na faru na opravu kostola, vyslovuje srdečné Pán Boh zaplať!

R. k. farský úrad v Trnave-mesto

Pobožnosti a poklona Najsv. Sviatosti Oltárnej vo farskom kostole.

2. februára je sviatok Očisťovania Prebl. P. Márie — Hromnice. Pred hrubou sv. omšou o 10. hodine požehnávajú sa hromničné sviece. Po požehnaní sprievod kostolom.

3. februára sv. Blažeja: po každej sv. omši kladenie požehnaných sviec pod hrdlo, aby nás P. Boh chránil od hrdelných a iných nemocí na prímluvu sv. Blažeja.

V dňoch 8., 9. a 10. februára — t. j. v nedeľu, pondelok a utorok bude **vo farskom kostole sv. Mikuláša**

vystavená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna k verejnej poklone

vždy od 6. hod. ráno do 6. hod. večer. Prosíme veriacich, aby v týchto dňoch na konci fašiangov pamätali na Božského Spasiteľa a prišli sa Mu pokloniť, v tieto dni mnohí Ho veľmi bolestne urážajú mravnou neviazanosťou, pijatykou a oplzlosťami. Ako dobre Mu padne naša vďačnosť a vynáhrada za ľahkomyseľných našich bratov a sestry!

Večer o 18. hodine bude v tieto tri dni kázeň, litánie a požehnanie.

Dňa 11. februára je Popolečná streda. V tento deň sv. Cirkev predpisuje svojim veriacim pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu. — Zúčastníme sa tento deň na popolci, ktorý sa kladie po každej sv. omši.

Odbočka Katolíckej Charity na Slovensku v Trnave pracuje ticho a nenáročne. Mnoho dobra vykonala v minulom roku katolíckym rodinám, ktoré boly v biede a nedostatkoch. P. Boh najlepšie vie, koľko radosti vložila obetavá ruka pracovníčiek a pracovníkov Charity do srdca opustených a biednych najmä takých, ktorí sa boja a ostýchajú prosiť o pomoc verejne alebo poloverejne.

Nechce hovoriť o číslicach ani o kusoch šatstva, čo najprv nasbierala od dobrých obetavých katolíkov v meste a potom rozdala chudobným. P. Boh to vie najlepšie. On aj dostatočne odmení každého z nich ako aj z tých, ktorí ochotne obetovali či peňažnú pomoc alebo šatstvo a potravné články. V Trnave sú obetavé duše, ktoré vedia charitatívnemu dielu týždenne veľa hodín obetovať popri svojom namáhavom zamestnaní či už vedením kancelárie, obsluhovaním chudobných a núdzu trpiacich, či sbieraním hmotných darov na umožnenie lepšieho života svojim bližným.

Za túto nenáročnú tichú a obetavú prácu všetkým členom a členkám Charity vyslovuje srdečné P. Boh zaplať s prosbou, aby P. Boh, štedrý Odmeňovateľ prác konaných z lásky k bližnému im nadelil zdravia, radosti a sily pri ďalšej ťažkej charitnej práci

R. k. farský úrad v Trnave-mesto.

I toho roku budú v hrubom kostole vždy o 18 hod. v piatok

Pôstne kázne.

Káže Msgr. Augustín Raška, dekan a kanonik.

Prichádzajte na ne v čo najväčšom počte, — prichysáte sa tak dokonalejšie na Veľkú noc.

Prvá kázeň bude 13. februára.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Kčs 1680.—: Saleziáni na Kopánke za hromadný odber; **480.—:** Ján Moravec, za hromadný odber; **240.—** Jozef Murárik, za hromadný odber; **200.—:** Anton Ružička; **150.—:** Helena Baničová; Vilma Jankovičová, vd.; Ján Sládkovič; **110.—:** Ján Paulík; **100.—:** Michal Fiolek; Anton Sztuka; Mária Peterková; Augustín Hrdlička; Alojz Jánoš; Jozef Modronka; František Marnúsek; Ján Jančovič; Jozefína Marková; Karol Borecký; Karol Vandor, František Kaluža; Jozef Schneider; Štefan Ondruška; Ján Kessler; Frantiek Beňuš; Jozef Vávrovič; Rudolf Gál; Mária Srnčiková; František Lisák; Emília Gažová; Ján Rampák; Kláštor P. jezuitov; Michal Horváth; **60.—:** Cecília Potisková; Helena Piceková; **50.—:** Jozef Matúš; Vít Krč; Ľudovít Koszky; Michal Karabčík; Andrej Žabka; Vilma Philpová; Antónia Čapkovičová; Mária Bachratá; Margita Caková; Karol Gara st.; Rod. Šagatová; Štefan Hrašna; Mária Ferkovičová; Rudolf Žitňan; Štefan Pap; Anton Čambál; Silvester Brožek; Vít Kovačič; Rozália Števíková; Milosrdné sestry z Lazárne; Štefan Mráz; Jozef Šamaj; Izidor Remenár; Anna Cmerová; Rozália Szombathy; Dezider Tárdyik; Anton Feldhammer; Emma Hrebíčková; Anton Kvassay; Ján Riško; Anna Eiseshut; Ján Dostál; Michal Mrva; Anna Polláková; rod. Benedikovič; Kristína Jalovec; Elena Koptašíková; Mária Teplanská; Viktor Pankiewicz; vd. Müllerová; Adela Vermešová; Helena Páleniková; **40.—:** Veronika Slobodníková; Ernestína Štefaničková; **30.—:** Katarína Sojáková; »Sancta Maria«, Piešťany; Štefan Novanský; Štefan Stovička; Štefánia Strážová; **25.—:** Anton Piaček; **20.—:** Helena Kellerová.

Na opravu kaplnky Trnavskej P. Márie a kostola sv. Mikuláša obetovali:

Kčs 5000.— F. J. z Trnavy; **500.—:** Jozef Ryšavý; Jozef Svitok; Anna Lukačovič; Irena Kutliková; B. D. z Bratislavy; I. K.; Ľudovít Bunta; Rod. Prokopová; M. T. z Trnavy; Karol Gara; **400.—:** Mikuláš Kostolánsky; **300.—:** Mária T.; Michal Branikovič; **200.—:** Karol Gajdač; Križan; Johana Strauss; **100.—:** Karol Tóth; Bohuznáma z Trnavy; Bottan-Zelenská, pri sobáši; Siváčková Alžbeta pri krste Silvie Kiššovej.

Pobožnosti u františkánov v meste cez Fašiangy a Pôst:

Očisťovanie P. Márie (2. februára sv. omše ako vo sviatok. Večer o 6. hod. kázeň a litánie s požehnaním.

Sv. Blažeja (3. februára) sa dáva požehnanie svätoblažejské pri všetkých sv. omšiach.

V posledné fašiangové dni: Nedeľa, pondelok, utorok bude každý večer jednohodinová poklona Najsv. Sviatosti Oltárnej o 5. hodine. Poklonu si zadelia Terciári, Ruženčiari a Antonkári, ktorí budú mať zvláštne kľačadlá. --- O 6. hodine kázeň pre všetkých a litánie s požehnaním.

Na Popolečnú stredu sa dáva popolec pri všetkých sv. omšiach.

Pozor! Pôstne pobožnosti i toho roku budú vnašom kostole vo **štvrtok večer o 6. hodine** (a nie v pondelok o 3. hodine)!

Pôstnym kazateľom bude: P. Gregor Priščiak, riaditeľ ruženského spolku!

V piatok večer o 6. hodine je krížová cesta.

V sobotu taktiež o 6. hod. loretánske litánie s požehnaním.

V nedeľu popoludní o 2. hodine krížová cesta. — Prvá a posledná s krátkou kázňou!

Večer o 6. hodine kázeň a litánie s požehnaním.

Na maľovanie kostola františkánov prispeli: Vdp. Zlatoš, dekan, Dlhá Kčs 3000.—; N. N. 1000.—; Nemeš Eugen 2000.—; Tadjalová Mária 100.—; N. N. 1500.—; Maár J. 200.—; rod. Hornák 100.—; rod. Karika 1000.—; Strešnáková Marg., Rožindol 50.—; Bubčíková N. 100.—; Sokol Frant., Špačince 100.—; Ševčovičová N. 130.—; rod. Haveč 200.—; Lokošová Ilona 100.—; rod. Bednárik 500.—; Horváth Július 1000.—; Duchalová N., Neštich 100.—; Cehláriková Apoll. 500.—; Šimončičová N., Rožindol 100.—; Or. G. 500.—; rod. Palček 100.—; Indrišek Ter., Bohdánovce 100.—; rod. Vejmelka 300.—; rod. K. J. 500.—; Beňovská M. 100.—; Brestovanská Justína 150.—; Šúry N. 100.—; N. N. 100.—; Leffler Anton, Gest 500.—; Čambálová Agneša, Gest 200.—; Mišovičová Berta, Gest 100.—; N. N. 200.—; Domoracká M. 100.—; Záhumenská M. 1000.—; Hušt Štef., stav. 1000.—; rod. Gama 1000.—; Kirschbaum Ignác 1000.—; Kumičík N. 1000.—; rod. Uršula 500.—; Jančovič Anton 200.—; Štich Rud. 100.—; Schronck Anton, slob. 500.—; N. N. 500.—; Valášek Ter. 200.—; N. N. 100.—; N. N. 1000.—.

Všetkým milým dobrodincom vyslovujem srdečné Pán Boh zaplať! *P. Dionýz Tomašovič*, gvardián.

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Lídia Znášiková, dcéra Ladislava a Antónie Hanzlíkovej. František Ferdinand Brežný, syn Františka a Zuzanny Hečkovej. Pavol Tomík, syn Karola a Vilmy Gerliciovej.

Pochovaní boli: Ján Rožár, robotník, 50-ročný. Anna Pátrovič, nemluvniatko.

Ohlášky majú: Viliam Rekl, stroj. zámočník a Mária Šedivá, zub. asistentka; Dr. Jozef Turay, lekár a Nadežda Adriena Palkovičová, poslucháčka filozofie.

Z činnosti mládeže sv. Antona.

V nedeľu dňa 11. januára o 3. hod. popoludní sišla sa v hojnom počte tunajšia mládež v antonkárskej útulni, aby si pozrela krátky film a vypočula dve prednášky. Premietali sme film Zaviati v tábore č. IV. a Dobrodružná cesta Mickyho. Po skončení premietania boly pre dospelejších dve prednášky. Jednu z nich povedal dp. kaplán P. Florenc a druhú p. Miško Veselský. Prvý prednášal na tému Povery z hľadiska všeobecného a náboženského. Poukázal na rozličné druhy povier v minulosti a dnes, uviedol príčiny ich vzniku a šírenia a vysvetlil ich škodlivosť pre život po stránke všeobecnej a náboženskej. V druhej prednáške sme sa dozvedeli rozličné zaujímavosti z odboru snov. Prednášajúci uviedol, ako sa treba na sen dívať, ako sen vzniká, čo je jeho príčinou a ako dlho trvá. Po prednáškach bola debata a prednášatelia zodpovedali viaceré dopyty prítomných.

V nedeľu Katolíckej mládeže, ktorá pripadla na deň 25. januára, pristúpila mládež k spoločnému sv. prijímaniu. Popoludní o pol 3. h. bolo zasa premietanie úzkych filmov a potom schôdzka pre odrastlejších. Okrem prednášok počuli aj básne a hudobné čísla. Prítomná tulipánska mládež ako aj ct. p. rodičia sa v našom prostredí poučili a rozptýlili.

Oslava 60. výročia smrti sv. Jána Don Bosca.

Sv. Otec Pius XI. ustanovil sviatok sv. Jána Don Bosca na deň 31. januára pre celú Cirkev. Je to deň jeho blaženej smrti. (1888).

Vo všetkých saleziánskych domoch sa dôstojne odbavuje každoročne jeho sviatok. U nás na Kopánke je prenesený na 1. februára. Vtedy máme aj Nedeľu katolíckej mládeže. Pred sviatkom je 3-dňová pobožnosť o 6. hod. večer s kázňou a bozkávanie pozostatkov sv. Don Bosca.

V sobotu 31. jan. spoveď mládeže, začína popoludní o 5. hod. Spovedať budú 4 kňazi. Od 6—7. adorácia.

1. febr. v nedeľu ráno o 7. hod. pri sv. omši prijatie nových členov do Družiny sv. Alojza. Po sv. omši alojziáni majú spoločné teplé raňajky.

O pol 9. hod. nástup na slávnostné služby božie všetkých skupín mládeže s cirkevnými zástavami. Dievčatá: Družina sv. Anjela strážcu, Družina sv. Agnesky a Družina P. Márie nastupujú na dvore u sestričiek pod zástavou Pomocnice kresťanov a sv. Terezky. Procesia dievčenských skupín príde so spevom po Suchej ulci.

Chlapci: Družina sv. Alojza, ašpiranti a krúžkari a miništranti nastupujú pod bielu zástavu sv. Don Bosca. So spevom „Mladí naša verná" vtiahnu do kostola.

Sviatočnú sv. omšu a kázeň pre mládež bude mať vdp. Páter Quido Zámečník, OFM, správca fary Trnava-Tulipán. Spieva sa omšová pieseň o sv. Don Boscovi "Pristupujme ku oltáru". Cez sv. omšu spoločné sv. prijímanie mládeže.

Po sv. omši mladíai krúžkari a ašpiranti majú obnovenie sľubu a prijmú posvätenú medailu sv. Don Bosca a Pomocnice kresťanov. Spev „Laudate Dominum".

Popoludní pre mládež a večer o 7. hod. pre dospelých akadémia: Slávnostnú reč povie Augustín Hacaj, Sborová recitácia: „Na rázcestí" od Stanislava Bystrika, spevy a divadlo „Boj s obrom" v 3. dejstvách. Na javisku vystupuje 30 mladých hercov. Účinkuje oratórianska hudba.

Priateľov mládeže, dobrodincov a priaznivcov diela sv. Don Bosca srdečne povolávame. Predpredaj vstupeniek na vrátnici ústavu.

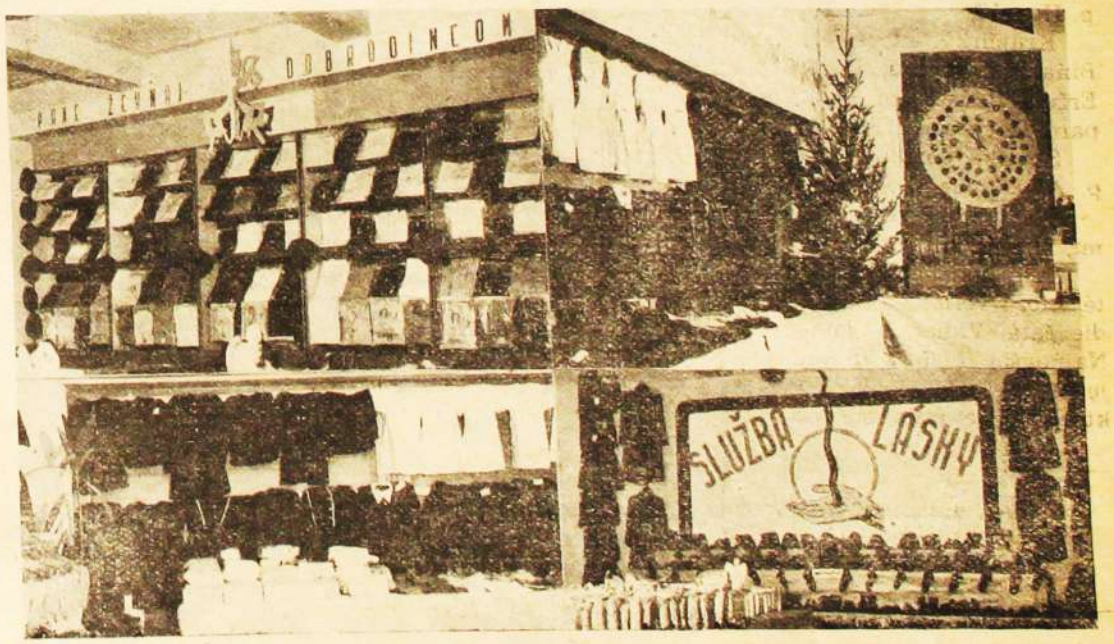
Saleziáni na Kopánke.

Oratoriánska mládež čaká na darky, pripravené na vianočnu nádielku na Kopánke.

Chlapcom sa rozdalo:

Šaty celé	14
Topánky, párov	52
Zimníky, košele	105
Svetre, šále	14
Pyžama	38
Trikové spodky	12
Čiapky	54
Pančuchy, párov	40
Rukavice, párov	5
Nohavice, tepláky	12
Tričká	7
Chránitká na uši	10
Papuče, vesty	8
Pulovery, dreváčky	8
Pracovné plášte	2
Margarín	kg 12
Vianočky (caletky)	330
Zemiaky	kg 16000
Olej	litr. 25
Jablká, cukríky	kg 135
Betlehémky	150
Hrebienky	20
Kefy na šaty	14
Kefy na topánky	18
Mydlo	30
Zubná pasta	20
Box na topánky	35
Metly, hračky	95
Školské predmety	50
Knižky, notese	96
Kalendáre	24

Dievčenské oratórium malo vianočnú nádielku

Aj dievčatá oratórianky mały milú slávnosť vianočnej nadielky. Na slávnosti sa okrem dievčat oratórianiek zúčastnili ich rodičia a dobrodinci, medzi ktorými bol pán Cyril Mazúr s paňou, pani Štefánia Miková, pán Foltíny a iní hostia.

Prítomných privítala predsedkyňa M. Blatnická. Vo svojom prívete poďakovala darcom, ktorí otvorili svoje ruky a srdcia, naplnené láskou k bližnému a obdarovali chudobné dievčatá. Súčasne zaďakovala ctihodným sestričkám saleziankam, ktoré túto milú slávnosť pripravily. Po spoločnej modlitbe za dobrodincov nasledoval program, pri ktorom účinkoval aj hudobný krúžok sv. Don Bosca.

1. Veselohra: Slúžka Jutka. Veľmi dobre zahraly stredné dievčatá.

2. Scénka: Vianočný sen. Tiež pekne zahraly malé oratórianky.

3. Báseň: Poďakovanie. S citom predniesla obdarovaná.

4. Spevy vianočných kolied.

Prehovoril aj dp. Ján Hlubík. Pozdravil dobrodincov a požiadal p. Mazúra o pár slov. Pán Mazúr vo svoje reči zhodnotil prácu sestričiek a vôbec saleziánov na Kopánke. Poukázal na blahodarný účinok kresťanskej výchovy a tiež na ťažkosti, súvisiace s domom sestričiek. Srdečne zaďakoval vychovávateľom, odporúčal rodičom spolupracovať so sestričkami a povzbudil deti k poslušnosti ku svojim predstaveným. Hovoril, že sa na Kopánke veľmi dobre cíti a príde sem pozrieť vždy, kedy bude k tomu príležitosť. Pán direktor mu za úprimné slová poďakoval.

Nasledovalo najhlavnejšie dejstvo, rozdávanie darkov. Dievčatká podľa menoslovu vystupovaly na javisko. Rozžiarené detské očká a radostné Pán Boh zaplať — aký to milý dojímavý obraz. A dietky šťastne odnášaly na rukách cenné darky.

Darcovia:

Peňažnú podporu poskytol: J. Polák a Mária, Štefan Holub, Anna Hrabovská, Alžbeta Miklovičová a iní.

Látky na šaty darovali: p. Cyril Mazúr, pani Zahradniková, pani Biliková, Helena Steinhauserová a iné.

Obuv darovali: p. Fandl, p. Šidlík a p. Gogoľa.

Pančuchy darovala pani Staneková.

Hračky darovali: p. Palkovič, p. Jakubčík, p. Samek a p. Horváth.

Krajčírky, ktoré šily nové šaty: býv. oratórianka Ilka Biňasová-Prajová, Hanka Kaštiaková, Mariška Kubáňová, Eržika Ilavská, pi Skaličanová, pi Rajská, sl. Irenka Gašparovičová a pi Chovancová.

Školské potreby darovali: p. Rozman a fma „Norma" p. Alexander Floriš.

Obdarovaných bolo 200 dievčat a to šatstvom, topánkami, školskými potrebami, potravinami a hračkami.

Zaslúžia si pochvalu bývalé oratórianky, teraz už vydaté, ktoré veľmi ochotne prerábaly šaty pre svoje chudobné dievčatá. Vidieť, že láska ich vždy spája s oratóriumom. Najnovšie dielo v dievčenskom oratóriu od Nového roku je *stravovacia akcia*. Doteraz je prihlásaných 50 dievčat, ktoré každé ráno dostávajú teplý chutný pokrm: polievku, kávu, guláš a iné s chlebom. Stravovacia akcia potrvá, dokiaľ to budú pomery vyžadovať. Sestričky stravovacou akciou aspoň čiastočne uľahčujú mnohodetným chudobným rodičom, keď ich dietkam doplňujú a zlepšujú potrebný pokrm. Deti na Kopánke nesmú trpieť hlad!

Touto cestou prosíme všetkých darcov, ktorí môžu, aby na túto akciu prispeli.

Za všetko už vopred naše vrúcne Pán Boh zaplať!

Irma Blatnická, predsedkyňa.

Na vianočnú nádielku dievčatám na Kopánke sa rozdalo:

Šaty štofové	30	kabáty	6
šaty plátenné	50	mydlo	10
fertušky	18	hrebienky	20
pančuchy	14	pasta na zuby	12
topánky	16	školské pomôcky	100
papuče	15	múka	kg 25
dreváčky	12	fazuľa	kg 20
tepláky	10	calty vianočky	200
blúzky	6	cukríky	kg 5
čiapky	10	jablká	kg 30
rukavice	3	knižky	8
šále	10	kalendáre	12
nohavičky	12	konzervy	8

Za tieto darky chudobné dievčatá na Kopánke ďakujú Dobrote Božej, ktorá priniesla s neba na zem lásku, ktorá sa ukazuje v štedrosti dobrých ľudí. Ďakujú dobrodincom a v modlitbách prosia na nich požehnanie s neba.

Sr. Elena Ščepková, predstavená.

Vozík pre nemocného.

Chudobná, 25 rokov na nohy chorá osoba by potrebovala vozík, na ktorom by sa mohla pohybovať.

Prosíme dobrých ľudí, ktorí vedia, kto by mal taký vozík, nech nám to oznámia, chceli by sme ho odkúpiť pre nemocnú. *Farský úrad na Kopánke.*

POĎAKOVANIE.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, národnej správe trnavského cukrovaru, závodnej rade, skupine ROH trnavského cukrovaru, SVOJPOVU, priateľom šoférom, hudobníkom trnavskej cukrovarskej kapely a všetkým zamestnancom, ktorí nášho drahého manžela a otca J á n a M a r k u odprevadili na poslednej ceste a náš bôľ zmiernili prejavmi sústrasti a kvetinovými darmi.

Smútiaca rodina Markova.

POĎAKOVANIE.

Všetkým, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho otca a manžela I g n á c a L u k n i č a, a ktorí kvetmi alebo akýmkoľvek iným spôsobom zmiernili náš žiaľ, touto cestou vyslovujeme srdečné vďaky.

Vilma Lukničová a deti.

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazík. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čís. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čís. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-I/1-1945.